

OPHAV

Janne Mark, Marianne Søgaaard,
Anne Odgård

ET HUS AT KOMME TIL

Janne Mark

Et hus at komme til

1. Et hus at komme til,
velkommen her du være vil.

Bygget af sten, af ånd og krop,
rejser sig op,
solid, urokkelig,

et hus du trygt kan høre hjemme i

2. Et hus at komme til,
velkommen her du være vil.
Et hus, hvor kærlighedens bud
folder sig ud,
hvor mismod mødes af
Guds løfte om at bære dig hver dag.

3. Et hus at komme til,
velkommen her du være vil.
Et hus for den, der søger trøst –
de, der af lyst
har åbnet døren ind,
hvor de før gik forbi på vejen hjem.

4. Et hus at komme til,
selvom du måske ikke vil
eller har brug for det du tar
med dig herfra.
Du altid hilses vil,
hvis du en anden gang søger hertil.

5. Et hus at komme til,
bli' her så længe som du vil.
Græd dine tårer ud hos Gud,
han rækker ud,
hvor håbløsheden gror
og planter troens frø dybt i din jord.

6. Et hus at komme til,
velkommen her du være vil.
Et hus, hvor kærlighedens lov
står over den,
som vi har selv bestemt
og sat så højt at næsten nær blir glemt.

7. Et hus, et helligt sted,
kirken vi stadig regner med,
når livet rammer os for hårdt,
når alt blir sort,
vi gerne favnes vil,
da er det kirkens hus vi kommer til.

DEJLIGHEDSSANG

Inger Christensen / Anne Odgård Eyermann

1. Nu hænger jorden igen på skrå,
og det er sommer i verdensrummet.
Og solens stråler gør jorden blå,
den hviler henslængt og sorgforstummet,
imens den nikker
mod himlens pol,
og Danmark ligger
forlist i sol.

2. Et skib der ligner et strandet vrag,
de grønne stumper af ø og fastland,
som kun et storstilet uvejrbrag
med et af urtidens terningkast kan
ha ladet falde
på dette sted,
så vi fik alle
slags lykke med.

3. Når kaos sender sin storm hertil
og river tagsten af gamle huse,
da går nationen til skuespil
og ser på stormflod ved Højer sluse.
Den onde lykke
er god at ha.
Et lærestykke,
vi næres af.

4. Når orden råder blandt folk og fæ,
og der er grobund for symbiose,
er vi tilsammen et bøgetræ,
et rum der udfolder lysets rose.
Den gode lykke
kan ingen ta.
Det lånte smykke,
vi stråler af.

4. Når orden råder blandt folk og fæ,
og der er grobund for symbiose,
er vi tilsammen et bøgetræ,
et rum der udfolder lysets rose.
Den gode lykke
kan ingen ta.
Det lånte smykke,
vi stråler af.

5. Den onde lykke er god at ha,
hvis vi sku møde det der er værre.
Den gode lykke kan ingen ta,
hvis vi har delt den med fler end færre.
Da har vi blandet,
hvad før var spredt.
Da ligger landet,
som vi har redt.

6. Så driver Danmark en sommerdag
omkring på vandet som grønne flåder
og drømmer drømme der kommer af,
at vi har havblik for rummets gåder.

Her er vi drevet
fra ø til ø.

Her har vi levet
som stjernefrø.

DOMMEN ER FALDET, INGEN APPEL

Marianne Søgaard

1. Dommen er faldet, ingen appel.
Skyldig er den, der kun er sig selv.
Jeg vågner op i tågen og ved,
havene stiger, land styrter ned.
Kærlighed kommer uden kontrakt.
Hvem kan forvalte menneskers magt?
Mægtige mænd gør kun, hvad de vil.
Skal jeg gi' op og lade stå til?

2. Faklerne lyser, blusset er tændt.
Synet er sløret, fingrene brændt.
Tågen er hvid som salt i et glas
opløst med mit moralske kompas.
Paradishaven står som en drøm,
frodig og livfuld, duft ende, grøn.
Tabt under rododendron og hyld
ligger en tid før ansvar og skyld.

3. Kloden er kravlet op på mit knæ,
græder som barnet, læg mig i læ,
skift mine plastre, stryg mine ar,
giv mig historier om, hvem jeg var.
Omfavner globen, hjerte til jord,
øver mig i et kærlighedsord.
Tegner et håb i luft en for den.
Hvisker om vi kan prøve igen?

SYV KJOLER FOR SYNLIGHEDEN

Pia Tafdrup / Janne Mark

1. Jeg syr en kjole, som kan bæres
stolt af den, der fødes med en
tillidsgnist i hjertets kar, den
passer fuldendt stor og lille,
spindes stærkt af regnens bue,
den kan nydes hele livet,
hvis der værnes godt om klædet.

2. Jeg syr en kjole, som kan bæres
tyst af frygtens nye offer,
den kan passe stor og lille,
skjuler ikke sårbarhed, som
flokkevis af fugle jages
ud af træets tætte krone,
flagrer stoffet op i vinden.

3. Jeg syr en kjole, som kan bæres
let af hadets nye offer,
den er farvet rød af blodet
og har tordensorte kanter,
den kan passe stor og lille,
den, der mindst af alt vil tro, der
skulle skiftes tøj før natten.

4. Jeg syr en kjole, som kan bæres
af en kold kynismes offer,
den kan passe stor og lille,
kjolens vanvidsstof er gjort af
ild, som ingen skylregn slukker,
den skal minde om, at jorden
når som helst kan åbne sig.

5. Jeg syr en kjole, som kan dække
størknet blod på dødens offer,
den kan skjule stor og lille,
den er formet efter grådens
dybe furer over kinden,
klædet matcher mørkets vægge,
freden i hver grav på kloden.

6. Jeg syr en kjole, som kan bæres
i en tågedøs af sorgens
offer, viet til en slægtning
og til venner af den døde,
den kan passe stor og lille,
vredens første lys er synligt
mellem blygrå smertetråde.

7. Jeg syr på kjolen, som kan bæres trygt af den, der kender håbet, vævet ind er venners latter, stille glædestårer, lysten til at vågne op på trods af liv, som katastrofen tog – den reflekterer solens stråler.

GÅ STILLE OG TYST

Halfdan Rasmussen / Janne Mark

Gå stille og tyst gennem verden.
Hver drue skal bære sin vin.
Hver menneskedrøm er en højsang.
Vær tro mod den drøm som er din.

En dag skal du drømme alene.
Alene blev drømmen et savn.
Gå nær til den menneskefødte
og kald dine brødre ved navn.

Uroligt er menneskets hjerte,
bestormet af sorg og fortræd.
Gå ind under stjernernes stilhed
og søg hvad du selv bærer med.

Gå stille og tyst som en skumring.
Lad stilheden bære dig frem.
Hver menneskedrøm er en højsang
som leder den vejløse hjem.

AFSKEDSSANG

Anne Odgård

Natten er her
og vi står ved fjordens bred
jeg ved at det er nu
du skal afsted

Bliv lidt endnu
vær hos mig til solopgang
og syng min sjæl til ro
en sidste sang

Rejsende ven
når jeg vågner er du væk
jeg vidste altid at
du var på træk

DER HVOR DU HAR HJEMME

1 . Vi er alle længslernes liv

og vi er sproget, som løber op i brystet
en udstrakt hånd, en vred demokratisk
panelsamtale.

For historien er dig, den er os

den er de travle morgener, et it-nedbrud
et hamsterhjul, et kys som er flygtigt
en bøg der blomstrer.

Den er det, vi siger

når nogen spørger eller nogen tier.

Det der styrtes ned

kan føre til frihed.

Loven bøjes i vores krop.

Dér hvor du har hjemme

er i din stemme.

2. Vi er sårbarhedernes kraft

og hyldens hvide blomster, en navlepiercingen
enlivsbedrift, en sprække af hud
som er brun af solen.

For historien er dig, den er os,
den er de mørke aftener, et mindesmærke
en hadbesked, et råb midt på gaden
en krig, der kommer.

Det der styrtes ned
kan føre til frihed.

Loven bøjes i vores krop.
Dér hvor du har hjemme
er i din stemme.

3. Vi er sommerdagens lys
og vi er lyd af frihed, når vi er sammen
forpligtede, et bånd der forbinder os
gennem tiden.

For historien er dig, den er os,
den er de lyse nætter, en jættestue,
et istidsspor, et smil fra en fremmed
vi ser på gaden.

Det der styrtes ned
kan føre til frihed.
Loven bøjes i vores krop.
Dér hvor du har hjemme
er i din stemme.

AFTENSSANG

1. Store, tavse aftenhimmel,
toner stiger op mod dig
nu, hvor lyset skifter farve,
og hvor mørket breder sig.
Hjertet synker roligt ned
midt i skovens aftenfred.
Her kan dagen rinde ud
i en tak til livets Gud.

2. Af din skaberkraft og vilje
fik vi talens åbenhed,
så vi tør betro hinanden
det, som hjertet hænger ved.
Giv os hver dag modet til
at forstå, hvad andre vil.
Læg i stemme, sind og krop
ord, der bygger livsmod op.

3. Vær hos os, når angstens pulsslag
fælder katastrofe-dom,
og når kroppens små soldater
gisper vildt og falder om.
Mød os i det mørke hul.
Når vi føler os som nul.
Nå os med dit trøsteord:
Se den mindste, han er stor.

4. Giv os modet til at kæmpe
imod uretfærdighed.

Tilgiv os, når helten i os
svigter og slår blikket ned.

Tak fordi din nåde vil,
at vi får en chance til.

Tankestrøm i søvnløs nat
brydes af dit 'alt forladt'.

5. Modet til at elske livet,
satse, fejle, tro og slås
får vi, når vi mærker tillid,
og at der er brug for os.
Du, som rejser faldent mod,
vis os veje for vor fod.
Der, hvor sporet glider ud,
bærer du os, kære Gud.

